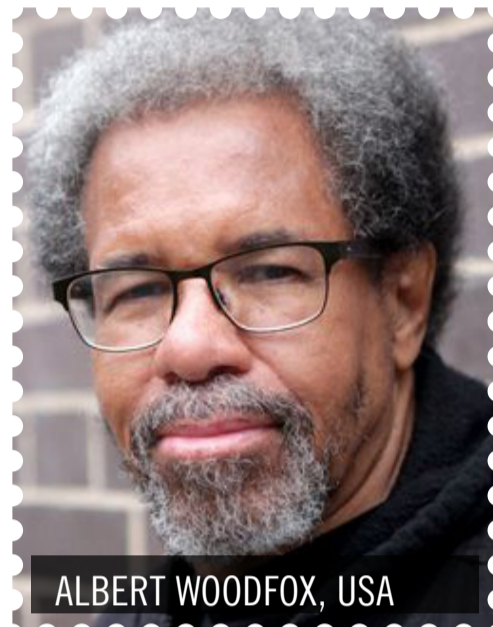

ÚSPĚCHY MARATONU 2019

ALBERT WOODFOX, USA

Krátce po Maratonu psaní dopisů napsal Albert Woodfox ve vězení dopis: „Rád bych poděkoval našim přátelům z Amnesty International a Amnesty USA za jejich pozoruhodnou podporu v posledních letech, která vyvrcholila v nedávné kampani Maraton psaní dopisů v prosinci roku 2015. V důsledku této kampaně jsem obdržel tisíce dopisů z celého světa plné solidarity a podpory. Tyto zprávy zpoza vězeňských zdí se pro mě staly obrovským zdrojem síly, zatímco pokračuji ve svém boji za svobodu.“

Albert Woodfox byl v roce 1973 obviněn z vraždy člena vězeňské stráže, kterou ale nespáchal. Denně trávil 23 hodin na samotce v malé cele, kde nemohl mít žádné osobní věci. Nesměl číst knihy, pracovat, měl zakázané návštěvy. Usvědčení Alberta Woodfoxe z trestného činu vraždy bylo třikrát vyvráceno, teprve v červnu 2015 ale soudce konečně potvrdil jeho propuštění. V pátek 19. 2. 2016, v den, kdy mu bylo 69 let, propustili po 43 letech Alberta na svobodu. Desetiletí izolace a deprivace se těžce projeví na jeho zdraví. Do boje za jeho propuštění se v rámci Maratonu psaní dopisů 2015 zapojily desítky sekcí Amnesty po celém světě včetně České republiky.

MAHMÚD ABU ZEID, EGYPT

„Byli jsme zatčeni hned v prvních třiceti až čtyřiceti minutách střetů. Vzali nám veškeré profesionální vybavení. Ostatní za dvě hodiny zase propustili. Já jsem odešel z domova, jenom abych udělal pár fotek. A vrátil jsem se zpátky za pět a půl roku.“

Mahmúd Abu Zeid, známý jako Shawkán, je egyptský fotoreportér. Na jaře 2016 v Káhiře fotografoval násilné rozeznání pouličních protestů policí. Byl zatčen a přes dva roky držen ve vazbě. Tam byl v rozporu s egyptským právem mučen, hrozilo mu doživotí. To všechno jenom proto, že dělal svou práci a uplatňoval právo na svobodné informace. V březnu 2019 byl po pěti a půl letech strávených ve vězení konečně propuštěn.

YASAMAN ARYANIOVÁ, ÍRÁN

Yasaman Aryaniová (25) nesouhlasila s tím, že se ženy v Íránu musí povinně zahalovat. A tak se jako herečka a umělkyně rozhodla na Mezinárodní den žen 2019 uspořádat poetický protest: Na vlak metra napsala heslo „Bílý květ se velkoryse rozvíral a šátek byl jemně odstraněn.“ Potom sundala z hlavy šátek a společně se svou maminkou v koridoru určeném ženám rozdávala bílé květiny.

SHAKELIA JACKSONOVÁ,
JAMAJKA

„Jste skuteční hrdinové. Vaše odhodlání a oddanost vůči dodržování lidských práv a důstojnosti po celém světě se odráží v podpoře, kterou mají vaše kampaně, a v pozitivních výsledcích, které získáváte pro oběti bezprávní a diskriminace.“

Shakelia Jacksonová spala, když v lednu 2014 jejího bratra Nakieua zastřelila policie. Policie si ho spletla se zlodějem. Ten utíkal kolem jejich domu ve chvíli, kdy šel Nakieua vynést odpadky. Byl tedy zastřelen úplně nevinný člověk.

Podobný čin není na Jamajce bohužel ničím výjimečným. Během posledních deseti let tamní policie zabila přes 2000 lidí. Shakelia se opakovaně snažila, aby byl případ jejího bratra řádně vyšetřen a viníci potrestáni. Místo toho jí ale policie několikrát vyhrožovala a zastrašit se snažila i zbytek rodiny.

Díky Maratonu psaní dopisů a tlaku lidí z celého světa se na Jamajce začaly implementovat reformy v zákonech tak, aby nedocházelo k nepotrestání policejní brutality.

O několik dní později obě ženy zatkli, obvinili ze „zločinů proti národní bezpečnosti“ a odsoudili na šestnáct let do vězení. Ženám v Íránu, které se zasazují o zrušení represivních a diskriminačních zákonů o nuceném zahalování, hrozí vysoké tresty i vyhrožování nebo špatné zacházení. Od roku 2018 jich v Íránu zatkli a odsoudili desítky.

V únoru 2020 byl trest Yasaman a její mamince snížen na devět let a sedm měsíců, a to i díky 1,2 milionu dopisů napsaných na Yasamaninu podporu.

MARATON PSANÍ DOPISŮ

AMNESTY
INTERNATIONAL

TEODORA DEL CARMEN
VÁSQUEZOVÁ, SALVADOR

Teodora del Carmen Vásquezová, matka tehdy jedenáctiletého syna, čekala v roce 2007 další dítě. Jednoho dne v práci pocítila silné bolesti, stihla ještě zavolat ambulanci, než upadla do bezvědomí. Po probuzení zjistila, že porodila mrtvé dítě. Vzápětí ji policie zatkla kvůli podezření z vraždy a byla nespravedlivě odsouzena k třiceti letům vězení.

V Salvadoru jsou obvykle ženy, které nedonosí nebo porodí mrtvé dítě, podezřívány z toho, že podstoupily interrupci. Ta za jakýchkoliv okolností zůstává zločinem, dokonce i v případech znásilnění, incestu, nebo pokud je ohroženo zdraví matky. Ve vězení strávila Teodora přibližně deset let. Poté, co jí soud snížil trest, ji 15. února 2018 propustili.

ÚSPĚCHY

MARIELLE FRANCOVÁ,
BRAZÍLIE

„Každé ráno mi to pomáhá vstát z postele... to vědomí, že existuje velká celosvětová síť lásky a souznělosti“ (Monica Beniciová, Mariellina partnerka).

Marielle Francová byla osmatřicetiletá máma malé dcery. Z pozice radní se sama jako černoška a bisexuálka zastávala černošských žen a LGBT+ lidí. Odsuzovala beztrestné policejní zabíjení, požadovala lepší život v brazilských slumech.

V březnu 2017 se vracela z veřejné přednášky, když byla spolu se svým kolegou zastřelena v autě. Podle expertizy důkazů byli zabiti kulkou z policejní zbraně, vyšetřování se ale vedlo v přísném utajení.

Brazílie je pro obránce a obránkyně lidských práv jednou z nejnebezpečnějších zemí světa – jen v roce 2017 tam přišlo o život nejméně 70 lidí, kteří se stavěli za práva druhých. Alarmující je hlavně beztrestnost policie.

Lidé po celém světě žádali v rámci Maratonu psaní dopisů v roce 2018 řádné vyšetření vraždy Marielle a potrestání viníků. Napsali přes půl milionu dopisů.

V březnu 2019 byli i díky velkému mezinárodnímu tlaku v Riu de Janeiru dva bývalí policisté zatčeni a obviněni z vraždy Marielle. Zavražděna byla jenom proto, že aktivně bránila práva druhých. Dobrou zprávou je, že viníci by mohli být brzy potrestáni.

PHYOE AUNG, MYANMAR

Když ještě byla ve vězení, Phyoe Aung řekla Amnesty: „Děkuji moc všem, že podporují mě a naše hnutí. Dopisy, které mi chodí, mi dávají skutečnou sílu a inspiraci pro to, co děláme. Uvědomila jsem si, že svět se dívá a fandí nám – nejsme sami.“

Phyoe Aung byla v roce 2015 studentka. Pomohla uspořádat sérii pochodů proti kontroverznímu zákonu o vzdělání, který omezoval akademickou svobodu v Myanmaru (Barmě).

Při jednom z protestů ji zadržela policie. Za pouhé pořádání pokojných protestů jí hrozil až devítiletý trest ve vězení. O rok později soud stáhl všechna obvinění. Během Maratonu psaní dopisů jí lidé z celého světa poslali přes 394 000 dopisů, e-mailů, tweetů apod.

OBYVATELÉ Z OBLASTI
GRASSY NARROWS, KANADA

„Připojujeme se k dalším lidem po celém světě, abychom také bojovali proti bezpráví.“

Crystal Swain z Grassy Narrows

Po celá desetiletí čelila komunita domorodého obyvatelstva z oblasti Grassy Narrows v Kanadě otravě rtuťí poté, co vláda v šedesátých letech povolila místní továrně vypustit do řeky deset tun odpadu obsahujícího nadměrné množství rtuťi. V důsledku toho došlo k devastujícímu znečištění říčního systému a kontaminaci ryb, což způsobilo roky trvající zdravotní a další problémy místním obyvatelům, kteří jsou na rybolovu existenčně

YECENIA ARMENTOVÁ,
MEXIKO

„Chci poslat ohromné díky všem lidem, kteří byli se mnou. Bez jejich podpory by to bylo téměř nemožné. Chci jim poděkovat a poprosit je, aby pokračovali v boji, aby se nevzdali té úžasné práce, kterou je boj za práva dalších lidí. Občas to spravedlnosti trvá, ale nakonec přijde.“

V červenci 2012 byla Yecenia Armentová, matka dvou dětí, svévolně zadržena policií. Chtěli, aby se k vraždě svého manžela, kterou nespáchala. Během 15 hodinového mučení ji policisté bili, škrtili a znásilnili. Vyhrožovali jí, že zabijí její děti. Na základě tohoto vynuceného přiznání, bez dalších důkazů, byla obviněna z vraždy.

Díky Maratonu psaní dopisů se zvedla obrovská vlna solidarity. Lidé žádali její propuštění a vyzývali úřady, aby byl její případ přezkoumán, a aby byli potrestáni ti policisté, kteří její přiznání získali pouze mučením. Yecenia byla nakonec zproštěna viny a 7. června 2016 propuštěna na svobodu.

závislí. Rybolov je pro místní hlavním zdrojem obživy, zároveň je důležitou součástí jejich kultury a tradic.

V dubnu 2020 byla i díky mezinárodní pozornosti a tisícům dopisů z Maratonu psaní dopisů na podporu obyvatel z Grassy Narrows konečně podepsána dohoda o vybudování pečovatelského zařízení pro lidi postižené katastrofou.

MARATON PSANÍ DOPISŮ

AMNESTY
INTERNATIONAL

MAGAI MATIOP NGONGO,
JIŽNÍ SÚDÁN

„Děkuji mnohokrát. Nemám slov. Nemáte ponětí, jak jsem šťastný.“

Magaiovi Matiopu Ngongovi z Jižního Súdánu bylo teprve patnáct let, když byl odsouzen k trestu smrti. Vystřelil je zbraně a odražená kulka náhodou trefila bratrance, který později v nemocnici zemřel. V průběhu procesu mu nebyl umožněn právní zástupce.

Podle mezinárodního i jihosúdánského práva je odsouzení lidí mladších osmnácti let k trestu smrti nezákonné. Trest smrti je v Jižním Súdánu často používán v souvislosti s případy chudých nebo jinak znevýhodněných lidí.

Lidé na celém světě napsali neuvěřitelných 765 000 dopisů nebo vzkazů a díky jejich úžasné podpoře byl v červenci 2020 trest smrti pro Magaie zrušen. Poprvé také získal přístup k právníkovi a mohl podat odvolání. Jeho případ tedy bude znovu řešit soud.